

Tekst: Handelingen 2:11 midden ("...en Arabieren")

Thema: " Zelfs Zij.....!"

Liturgie 08-06-2025 09:30

Voorzang:

Psalm 108 vers: 1 en 2

- | | |
|---|--|
| 1 Mijn hart, o Hemelmajesteit,
Is tot Uw dienst en lof bereid.
'k Zal zingen voor den Opperheer;
'k Zal psalmen zingen tot Zijn eer.
Gij, zachte harp, gij schelle luit,
Waakt op; dat niets uw klanken stuit';
'k Zal in den dageraad ontwaken,
En met gezang mijn God genaken. | 2 Ik zal, o HEER, Uw wonderdaân,
Uw roem den volken doen verstaan;
Want Uwe goedertierenheid
Is tot de heem'len uitgebreid;
Uw waarheid heeft noch paal noch perk,
Maar streeft tot aan het hoogste zwerk.
Verhef U boven 's hemels kringen,
En leer al d' aard' Uw grootheid zingen. |
|---|--|

Psalm 113 vers: 1 en 2

- | | |
|--|---|
| 1 Gij 's HEEREN knechten, looft den HEER;
Looft Zijnen naam, verbreedt Zijn eer;
De naam des HEEREN zij geprezen;
Zijn roem zij door 't heelal verbreed,
Van nu tot in all' eeuwigheid;
Men loov' 't aanbidd'lijk Opperwezen. | 2 Van waar de zon in 't oosten straalt,
Tot waar z' in 't westen nederdaalt,
Zij 's HEEREN name lof gegeven.
De HEER is boven 't heidendom;
Zijn heerlijkheid, bekend alom,
Is boven zon en maan verheven. |
|--|---|

Psalm 147 vers: 10

- 10 Hij gaf aan Jacob Zijne wetten,
Deed Isrel op Zijn woorden letten;
Hij leerde z' in Zijn wegen wand'len,
Zo wou Hij met geen volken hand'len;
Die moesten Zijn getuigenissen
En Zijn verbondsgeheimen missen.
Laat dan Gods lof ten hemel rijzen;
Laat al wat adem heeft Hem prijzen!

Psalm 72 vers: 5, 6 en 10

- | | | |
|--|---|--|
| 5 Het woeste volk zal voor Hem knielen;
Zijn vijand lekt het stof;
En Tarsis voert, met rijke kielen,
Geschenken naar Zijn hof;
Met giften zullen langs de stromen
De koningen der zee,
En Scheba nevens Seba komen,
Hem smekend om den vreê. | 6 Ja, elk der vorsten zal zich buigen
En vallen voor Hem neer;
Al 't heidendom Zijn lof getuigen,
Dienstvaardig tot Zijn eer.
't Behoeftig volk, in hunne noden,
In hun ellend' en pijn,
Gans hulpeloos tot Hem gevloten,
Zal Hij ten redder zijn. | 10 Dan zal, na zoveel gunstbewijzen,
't Gezegd heidendom
't Geluk van dezen Koning prijzen,
Die Davids troon beklom.
Geloofd zij God, dat eeuwig Wezen,
Bekleed met mogendheên;
De HEER, in Israël geprezen,
Doet wond'ren, Hij alleen. |
|--|---|--|

Psalm 87 vers: 2, 3 en 4

- | | | |
|--|--|---|
| 2 Men spreekt van u zeer herelijke dingen,
O schone stad van Israels Opperheer!
'k Zie Rahab, ik zie Babel, tot Uw eer,
Bij hen geteld, die mijne grootheid zingen. | 3 De Filistijn, de Tyriër, de Moren,
Zijn binnen u, o Godsstad, voortgebracht;
Van Sion zal het blijde nageslacht
Haast zeggen: Deez' en die is daar geboren. | 4 God zal ze Zelf bevestigen en schragen,
En op Zijn rol, waar Hij de volken schrijft,
Hen tellen, als in Isrel ingelijfd,
En doen den naam van Sions kind'ren dragen. |
|--|--|---|

Psalm 117 vers: 1

- 1 Loof, loof den HEER, gij heidendom;
Gij volken, prijst Zijn naam alom.
Zijn goedheid is, in nood en dood,
Voor ons, Zijn volk, oneindig groot;
Zijn waarheid wankelt nimmermeer.
Zingt, Hallelujah, zingt Zijn eer!

Jesaja 21: 13 - 17

- | | | |
|--|---|--|
| 13 De last tegen Arabie. In het woud van Arabie zult
gijlieden vernachten, o gij reizende
gezelschappen van Dedanieten! | 14 Komt den dorstige tegemoet met water; de
inwoners des lands van Thema zijn den
vluchtende met zijn brood bejegend. | 16 Want alzo heeft de HEERE tot mij gezegd: Nog
binnen een jaar, gelijk de jaren eens dagloners
zijn, zo zal de heerlijkheid van Kedar ten
ondergaan. |
| 15 Want zij vluchten voor de zwaarden, voor het
uitgetrokken zwaard, en voor den gespannen
boog, en voor de zwarigheid des krijgs. | | 17 En het overgebleven getal der schutters, de
helden der Kedarenen, zullen minder worden,
want de HEERE, de God Israels heeft het
gesproken. |

Handelingen 2: 1 - 13

- | | | |
|--|--|---|
| 1 En als de dag van het Pinkster feest vervuld
werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. | 2 En er geschiedde haastelijk uit den hemel een
geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven
wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. | 7 En zij ontzetten zich allen, en verwonderden
zich, zeggende tot elkander: Ziet, zijn niet alle
dezen, die daar spreken, Galileers? |
| 3 En van hen werden gezien verdeelde tongen als
van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. | 4 En zij werden allen vervuld met den Heiligen
Geest, en begonnen te spreken met andere talen,
zoals de Geest hun gaf uit te spreken. | 8 En hoe horen wij hen een iegelijk in onze eigen
taal, in welke wij geboren zijn? |
| 5 En er waren Joden, te Jeruzalem wonende,
godvruchtige mannen van allen volke dergenen,
die onder den hemel zijn. | 6 En als deze stem geschied was, kwam de
menigte samen, en werd beroerd, want een
iegelijk hoorde hen in zijn eigen taal spreken. | 9 Parthers, en Meders, en Elamieten, en de
inwoners zijn van Mesopotamie, en Judea, en
Cappadocie, Pontus en Azie. |
| | | 10 En Frygie, en Pamfylie, Egypte, en de delen van
Libye, hetwelk bij Cyrene ligt, en uitlandse
Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten; |
| | | 11 Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze
talen de grote werken Gods spreken. |
| | | 12 En zij ontzetten zich allen, en werden
twijfelmoedig, zeggende, de een tegen den
ander: Wat wil toch dit zijn? |
| | | 13 En anderen, spottende, zeiden: Zij zijn vol zoeten
wijns. |